

ÎN C H E I E R E

07 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Mariana Pitic, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenientul accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Malvicon-Plus” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016

c o n s t a t ă:

La data de 17 ianuarie 2015 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenientul accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Malvicon-Plus” (în continuare – SRL „Malvicon-Plus”) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin decizia nr.6/38 din 02 octombrie 2014, s-a permis intervenientului accesoriu SRL „Malvicon-Plus” cesiunea locațiunii pînă la data de 24 iulie 2017 a încăperilor cu suprafața de 134,3 m.p. din mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfînt nr. 148, lit. G, închiriate de către Întreprinderea de Stat Librăria „Cartea Academică” pentru folosirea spațiilor în scopuri de comerț, cu excluderea pct. 9.1 din contractul de locațiune cu nr.2/14/008 din 25 iunie 2014.

Susține că, urmare a efectuării controlului sub aspectul legal al deciziei menționate, prin notificarea nr. 1304/OT4-2025 din 27 noiembrie 2014 a solicitat pîrîtului abrogarea sintagmei „cu excluderea pct.9.1 din contract” din pct.1 al deciziei nr.6/38 din 02 octombrie 2014.

Solicită anularea sintagmei „cu excluderea pct.9.1 din contract” din pct.1 al deciziei nr.6/38 din 02 octombrie 2014.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenientul accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Malvicon-Plus” cu privire la anularea sintagmei „cu excluderea pct.9.1 din contract” din pct.1 al deciziei nr.6/38 din 02 octombrie 2014 cu privire la permisiunea cesiunii (cedării) locațiunii unor încăperi din bd. Ștefan cel Mare și Sfînt nr. 148, lit. G (etajul 1), SRL „Malvicon-Plus”, ca fiind tardivă.

Prima instanță a reținut că, cererea prealabilă înaintată de Oficiul teritorial Chișinău

al Cancelariei de Stat către Consiliul mun. Chișinău a fost depusă cu 6 zile după expirarea termenului de prescripție, intervenientul accesoriu a solicitat respingerea acțiunii ca fiind depusă tardiv, iar reclamantul nu a solicitat repunerea în termenul de prescripție și nu a prezentat careva probe în acest sens care ar confirma omiterea termenului prevăzut de lege.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, s-a respins apelul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 11 mai 2014.

La data de 12 mai 2016, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016 solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, repunerea în termenul de prescripție cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare au interpretat eronat normele de drept material, făcând referire la prevederile art. 272 din Codul civil, prin care susține că, despre caracterul ilegal al actului administrativ a aflat la data de 26 noiembrie 2014, deoarece din conținutul actului administrativ contestat și din cuprinsul actelor care au stat la baza emiterii acestuia, nu a fost precizat statutul special al bunului, clădirea situată pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 148, prevăzut în Hotărârea Parlamentului nr. 1531 din 22 iunie 1993.

Consideră că, persoana în favoarea căreia a curs termenul de prescripție este emitentul actului administrativ contestat, Consiliul mun. Chișinău, însă din partea acestuia nu a parvenit nici o cerere prin care să solicite respingerea acțiunii ca tardivă.

Susține că, noul locatar nu are interdicție în vederea privatizării clădirii situate pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 148 luată în locațiune fiind inclusă în Registrul monumentelor ocrotite de stat, ceea ce contravine art. 13 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 121 din 04 mai 2007 cu privire la administrarea și deținerea proprietății publice.

Menționează că, Consiliul mun. Chișinău nu a informat locatorul și nu a prezentat toate datele relevante despre potențialul cesionar, ceea ce presupune că locatorul s-a aflat în imposibilitate de a refuza cesiunea creanței.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen reieșind din faptul că decizia recurată datează cu 17 martie 2016 (f.d. 86-90), iar cererea de recurs fiind depusă la data de 15 mai 2016 (f.d. 93-96), ceea ce determină că cererea de recurs a fost depusă în termen.

Argumentele invocate în recurs precum că, despre caracterul ilegal al actului administrativ a aflat la data de 26 noiembrie 2014, deoarece din conținutul actului administrativ contestat și din cuprinsul actelor care au stat la baza emiterii acestuia, nu a fost precizat statutul special al bunului, clădirea situată pe bd. Ștefan cel Mare și Sfint nr. 148, prevăzut în Hotărîrea Parlamentului nr. 1531 din 22 iunie 1993, nu pot fi reținute, or amprenta sigiliului aplicată pe decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 6/38 din 02 octombrie 2014 conține data de 20 octombrie 2014, fapt ce determină că despre conținutul deciziei, a luat cunoștință la data respectivă, iar precizarea statutului special al bunului nu era necesar, deoarece Hotărîrea Parlamentului nr. 1531 din 22 iunie 1993 fiind publicată în Monitorul nr.1/4 din 30 ianuarie 1994 și republicată în Monitorul Oficial nr.15-17 art.24 din 02 februarie 2010 era accesibilă publicului și se prezumă că recurentul avea cunoștință despre statutul bunului menționat.

Motivele invocate de recurent cu privire la faptul că persoana în favoarea căreia a curs termenul de prescripție este emitentul actului administrativ contestat, Consiliul mun. Chișinău, însă din partea acestuia nu a parvenit nici o cerere prin care să solicite respingerea acțiunii ca tardivă, nu pot fi reținute, deoarece dispozițiile art.271 din Codul civil întrebuintează sintagma „la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția” ceea ce presupune că prescripția se aplică oricărei persoane care îi este favorabil termenul de prescripție, inclusiv intervenientului accesoriu a cărui drept recunoscut de

lege a fost încălcat de o altă persoană.

Alegațiile recurentului precum că, noul locatar nu are interdicție în vederea privatizării clădirii situate pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 148 luată în locațiune fiind inclusă în Registrul monumentelor ocrotite de stat, ceea ce contravine art. 13 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 121 din 04 mai 2007 cu privire la administrarea și deetatzarea proprietății publice, Completul nu le poate reține, deoarece dispoziția art.13 din legea menționată *a priori* interzice privatizarea *inter alia* obiectivelor care fac parte din patrimoniul cultural național, înscrise în Registrul monumentelor Republicii Moldova ocrotite de stat, respectiv acestea de drept nu sunt pasibile de privatizare.

Pretinsa încălcare a Consiliului mun. Chișinău precum că nu a informat locatorul și nu a prezentat toate datele relevante despre potențialul cesionar, iar locatorul s-a aflat în imposibilitate de a refuza cesiunea creanței, nu poate fi reținută, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept și nicidecum cele factice a pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Mariana Pitic

Sveatoslav Moldovan